

De consilijs euāgelicis

vniversalis. Ut deniq; orōes in cella que sub p̄cepto p̄sertim ecclie cadunt ore offerri et p̄ferri nō omittant. nisi forte id fieret de p̄silio ⁊ licētia superioris. cū platio orētus fieri possit vtiq; tenuit et absq; piculo vt apparet gūamine. Attēto potissimū etiā q; quia nulla sit ab institutiōe ⁊ nomie ecclie. aut ex regulari ordinatiōe orāi ip̄e sic ore ⁊ hoc multū meret. Primū q; obedit. scdo q; oris sacrificiū reddit. tercio satisfactoriū p̄ p̄ctis ⁊ labore agit. q̄rto oculū excurrit. qd̄ facile surrepe solet in sola mentali oratiōe seu meditatiōe. Facit ad hec illud apostoli. psallā spū psallā et mente cū gloria ordinaria. q̄ si placeat videat.

Finit

Sequitur questio

theologica / cui⁹ titul⁹ est. Utr̄ auroꝝa manerutilās solē ediderit. In q̄ tractat de cōsilijs euāgelicis ⁊ statu p̄fectōis ab eodem dño Lancell.

Q

Questio determināda. Utr̄ auroꝝa mane rubēs solē ediderit. Quia iuxta Aristot. in elench. Omnes trāsferētes fm aliquā similitudinē trāsferunt.

An aduertēdū est q; vt longa ⁊ certa experientia cōperit medic⁹ auroꝝe imitās naturam veris t̄pati in dieb; anni vires aiales p̄fortat ⁊ p̄ficiat / p̄ eo scz q; in eo vt ip̄i tradūt humor sanguis in q̄ fm eos vita cōsistit dñatur. Et sol iste quē nob auroꝝa parit / vita est viuentiū ⁊ animatiū istorum. Adcirco alt⁹ trāsferēdo inuestigare libet in q̄ stat manet ⁊ p̄sistit vita aīe nre sp̄ual. ⁊ p̄fectio vite christiane qd̄ pprie est theologice inuestigatiōis ⁊ nō inutil⁹ p̄sideratiōis. Nouim⁹ itaq; vitā istī⁹ corp̄is stare ⁊ p̄sistere in vniōe vl̄ cōiunctiōe ip̄i⁹ ad animam que est principiū vite ⁊ act⁹ substāntialis corp̄is organici phisici. Quanto igit̄ p̄iunctio ista ad corp⁹ ip̄m qd̄ actuat i format ⁊ viuificat maior est ⁊ indissolubili⁹ / tāto vtiq; vita ista corp̄al p̄fectior est. Si igit̄ p̄formiter ad ista scire ⁊ inuestigare voluerim⁹ in q̄ stat ⁊ p̄ficiat vita xp̄iana. sciētiā istud habito ⁊ cognito illo qd̄ sp̄m nostrz ratōnalē suo vitali et p̄fectiuo p̄ncipio qd̄ deus est / p̄fect⁹ ⁊ intim⁹ vnit ⁊ iungit ⁊ iungit in ip̄o. Etenim sicut a poetis dictū allegat apl̄s. In q̄ viuimus mo-

uemur ⁊ sum⁹. Hinc ⁊ ip̄e dicebat. Vibi viuere chri st⁹ est. Et iterz. Vita nra abscondita est cū christo in deo. Est igit̄ cōclusio ista fundamental' hmoi. Vitale essentiale intrinsecū et p̄fectiuū formaliter p̄ncipiū vite christiane / est charitas ⁊ et mādada. Cōclusiōne istam ponit in sententiā sanctus doctor scda scde. q. clxxxiiij. articulo. iij. Que qd̄dem sic pbat. Primo de ip̄a charitate / qm̄ i illa stat ⁊ p̄sistit vita xp̄iana ⁊ p̄fectio ip̄ius. quod sp̄itū nostruz rationalē suo vitali et p̄fectiuo p̄ncipio ip̄i scilicet deo vnit p̄fectius vicin⁹ intimat ⁊ cōiungit. hoc supponit. illd̄ autē est charitas. quoniā q̄ manet in charitate in deo manet ⁊ de⁹ in eo. vt ait Iohes in canonicis. Juxta quod Colossenses monet apl̄s Super oīa inqt̄ charitatē habētes que est vinculū p̄fectiōis. Et. ij. ad Thozinth. xiiij. scribit. Si habuero omnē p̄phetiā et nouerim mysteria oīa ⁊ omnē scientiā. ⁊ si habuero omnē fidez ita vt montes trāsferam. charitatē autē nō habeam nihil sum. Secūdo arguit ad istam partē. qm̄ vita christiana p̄sistit in v̄tutib; theologis ⁊ moralib; / inter eas autē omnib; supeminet charitas / velut p̄fectissima ⁊ aliaz p̄fectiuā. Cōfirmat / quoniā vita beata que est p̄sumata ⁊ cōpletiua stat i dilectiōe ⁊ amore inter beatos. Etenim ille p̄fectius viuūt vita brā / qui deo pl⁹ adheret et intimat p̄ dilectiōem et trāsformatiū amorē. Tercio ad idē. quoniā illud est vita aīe nostre sp̄ritualis quod est summa / termin⁹ / finis ⁊ cōplementū toti⁹ legis et euangeli. hoc autē est charitas ait apl̄s. Plenitudo enī legis est dilectio. Quocirca volens saluator petrū sicut p̄fectissimuz p̄ se duem et pastore instituire p̄fecti corp̄is eccliaſtic⁹ de solo amore interrogauit. Petre inquit amas me. diligis me pl⁹ his. apte volens innuere illū i omni sexu statu et ḡdu p̄fectissimū q̄ deum maxime diligit. Scdo p̄ncipaliter p̄batur cōclusio de ip̄is mādatis autoritate Iohis in canonicis. Scim⁹ inquit quoniā trāslati sum⁹ a morte ad vitam. Cur ita: causam subituli. qm̄ diligimus fratres. Unde chri st⁹ Matth. v. ca. postq; p̄cepta dedit de dilectiōe pximi et i imicorū cōcludit. Estote igit̄ p̄fecti sic pater vester celest⁹ p̄fect⁹ est. Sic ⁊. Lu ce. x. ad legisperitos ait de amore chri st⁹ et pximi. Hoc fac ⁊ viues. Loquit sepius ⁊

de ipis madatis in lege et prophetis quod ea faci-
 ciens uiuet in eis. *Leuit. xviij. Deuter. vi.*
 et alijs pluribus in locis. Sic et glosa super il-
 lo iam allegato. Super omnia autem charitate ha-
 bentes etc. *Letera inquit precepta perfecti faci-*
unt pro quanto ad charitate ordinant. Quia
obere et beatus Athanasius hominum perfectissi-
mum in libro quem fecit de satisfatione fu-
ge. Nunc dicebat ipse hominum terminum ad
perfectum ducens. Si quod iubet dominus ipse faci-
ciam. Stat igitur in hoc puncto radice dice-
doz quod charitas et eius mandata per se et cen-
tialiter integrant. constituant. et perficiunt vi-
A*ram christianam. Et conclusionem infero pro-*
mo. Sicut precepta dei dantur de charitate.
et omnibus virtutibus et actibus eorum. sic etiam da-
ta sunt de perfectione charitatis et omnium virtutum.
Prima pars patet quoniam secundum theologiam
doctrinam omnium virtutes pro loco et tempore sunt
in precepto. Cum enim virtutes necessario conere
sint operibus si una sit in precepto quod et omnes. In
secunda parte volo dicere quod preceptum charitatis
claudit omnem et totam beatitudinem et intensi-
uam quam extrinsecam dilectionis et amoris quan-
tumcumque perfecta et intensa fuerit ista latitudo.
Et ita de ceteris preceptis imaginandum est.
quod sunt de virtutibus unde loquitur psalmista.
Omnes summationis. Hec est omnis et totum per-
fectionis videlicet finem. Quid? Latum mandatum
tuum nimis. latitudine videlicet nimiam vel
multam extensiuem usque ad dilectionem inimico-
rum et persecutorum nos. intensiuem ut quod totam
perfectiorem gradualiter claudit dilectionis et a-
moris. Corollarium istud ponit expresse be-
atus Augustinus in libello de perfectione iusticie.
ubi et introductione determinat quod perfectio
iusticie que est virtus generalis includens
omnes virtutes est in precepto. Cur enim inquit
non perciperet homini ista perfectio. quoniam eius
nemo in hac vita habeat? Neque enim ait christus
recte currit si quo currendum est nesciat. Quomodo
autem sciret si nullis preceptis ostenderetur?
Manifeste colligit istud ex forma precepti
charitatis. Diliges dominum deum tuum ex toto
corde tuo et tota anima tua. totum autem et perfe-
ctum id est sunt. iij. phicoz. Et de primo ma-
datum habemus. Diliges primum tuum sicut te
ipsum. Maiorem autem et perfectiorem dilectionem
mandare non potuit dominus quod eius sicut nos
diligamus. quod nosmetipsos maxime amamus.
Quapropter et propheta regi loquitur domino.
Tu mandasti mandata tua custodiri nimis
Et iterum. Mandasti iusticiam tuam testimoniam

tua et firmitatem tuam nimis. *Ubi glosa Au-*
gustini et aliorum. Nimis hoc est multum valde
et intense. Immo iuxta aliquos glosas pro quod
etiam natura carnis patitur. Unde et in hoc con-
cordant doctores theologici quod soli beati im-
plent preceptum charitatis in sua summatione
vel completionem. Nullus autem inuenitur qui di-
ceret quod ipsi sic agentes faciunt opus filij sed
precepti. non quidem nouiter dati sed a creatore
sua signati super eos. Infero secundo quod mi-
nus sufficiens est imaginatio illorum qui ima-
ginati sunt quod precepta dei ordinant ad cha-
ritatem et alias virtutes sub aliquo certa mensu-
ra minimo gradum. quod autem est supra illam men-
suram vel gradum illud est sub consilio. Apparet istud
minimam sufficere. Primo ex statim dicitur. Se-
cundo ex ipsa forma precepti quod totalitatem ma-
dat et perfectiorem. et nullum gradum relinquit
sub consilio. diliges precepit et totum viribus.
quod autem totum diligit nihil excludit. Corol-
larium autem istud est de intentione doctoris san-
cti secunda sede. quod clxxxvij. ar. iij. Et in libello
suo de perfectione vite spiritualis. Preceptum inquit
dilectionis nullis terminis coartatur. ita ut re-
cte dici possit quod tanta dilectio sit in precepto
quod nulla excedit limites precepti. imo unicui
quod mandat ut deum quantum possit diligat.
Potest et istud deduci quoniam precepta et consilia
ut infra melius videbitur habent aliam et aliam
materiam siue aliud et aliud obiectum. Si enim
caderent super eandem materiam vel idem obiectum
esset ea confundere. Dilectio autem dei et primi
est materia circa quam cadit preceptum charita-
tis. igitur circa ista non est consilium. Unde nunc
quod in tota serie scripture sacre reperitur quod ali-
quod gradus vel mensura aliquod dilectionis dei et
primi sit in consilio. Sequitur tercio. Non
modo dilectio quod haberi potest in via est sub
precepto. verum etiam dilectio ipsa beatifica
Istud ex intentione ponit beatus Augustinus
in libro de perfectione iusticie sicut iam alle-
gatum est. Et arguit istud quoniam mandatum
dei eternum est ex tota materia sua. dilectio au-
tem beatifica est de ipsa materia. ergo non
erit limites precepti. Preterea ad dilectionem
beatificam omnes obligamur tendere nisi et
conari. ergo illo modo saltem est in precepto.
Etiam quia ut dictum est. beati qui perfecte et
totaliter deum diligunt non faciunt opus con-
silij sed magis precepti. quoniam maxime ob-
ligantur perfecte deum diligere. Et ex quo appa-
ret ultra quod illud quod cadit sub precepto potest
diuersimode impleri absque culpa vel trans-

De consiliis euāgelicis

gressioe. Aliter enim diligunt deū viatores, aliter compheiores, aliter pfecti viri, aliter incipientes, et aliter pficiētes. Et tñ minus peccāt imperfecti si nō eque deū diligāt velut pfecti tā in charitate firmati et radicati, nec imputat viatoribus ad culpā si nō eo amore virtutis deo hereant quo et ipi beati, q̄s fm Augustinus dilectio beatifica sit sub pcepto. Licet enī sit sub pcepto nō tñ est de necessitate pcepti. Neq̄ enī necesse ē vt optimo mō diligāt deū, q̄nimo ad cui tandū culpam sufficit appciatiue pl̄ eum diligere, hoc est q̄ amor dei oibz pponat, sic q̄ parat̄ esset hō ante omnē aliū amorem dimittere q̄s dei amorē, et hic est vnus modus pfecte dilectōis nobis possibilis, et de necessitate pcepti. ¶ **U**teri⁹ ex cōclusio ne sequit̄ q̄ si cōsilia ad pfectionē vite xp̄iane facere dinoscunt̄, nō tamē essentialiter hoīem pficiūt in vita xp̄iana. Prima ps claret ex decursu euāgelij. Pro sc̄da arguit̄ quoniam plures pfecti fuerūt in vita spūali absq̄ obfuantia p̄silioz euāgelioz, vt de abraam cōstat, cui dñs ait. Ambula coram me et esto pfect⁹. De Job etiā cui nullus similis erat in terra, de ceteris q̄s patri archis/patribz et pphetis veteris testamēti, quos fuisse pfectos null⁹ negat, neq̄ tñ seruauerūt aut impleuerūt p̄silia euāgelica. Itē in statu innocētie fuissent hoīes pfectissimi i vita spūali, nec tñ obseruassent cōsilia euāgelica, paup̄tatis, obediētie et castitatis, sed cor̄ pfectio fuisset in adimpletōe diuinoz pceptoz. Ex quo patet q̄ p tāto cōsilia euāgelica primere et facere dicuntur ad pfectōem vite spūalis, q̄ sunt instrumēta quedā expedientia et pmouentia ad modum ad pfectōem ipam vite spūalē conquirendā, vel iā acquisitā conseruandam. ¶ Sequit̄ ex dictis q̄ ex quo nō intrat cēntiale cōstitutōem vite xp̄iane, oportet dicere q̄ solū instrumētaliter ad illā faciūt et cōcurrūt, quē ad modū in vita corpali qualitatiue dispositōes/instrumēta/organa et h̄mōi pficiūt quidē vitā corpis, sed instrumētaliter tñ modo, accidētalit̄ et fm quid et nullo mō essentialit̄. Hoc exp̄sse tenet s̄ctus Tho. sc̄da sc̄de, q. clxxxiiij, ar. viij, h̄ in solutiōe prime rōis atq̄ sc̄q̄nti ar. iij, vbi querit an liceat ep̄is aliqd possidere in solutiōe prime rōis. Idem et questioe sub sc̄q̄nti ar. ij, in corpe questiois, vbi dicit q̄ ad pfectionē vite christiane essentialit̄ pri-

net pfecta obseruātia pceptozū. Hoc idē ponit, q. clxxxv, ar. p̄mo in corpe, vbi querit an habere aliqd i cōmuni diminuat de ratōe pfectōis. Nec eadē determinat in libello suo de pfectōe vite spūalē. Sic et post eū Godefrid⁹ de fontibz et alijs. ¶ **U**teri⁹ infero q̄ paup̄tas volūtaria quarum cunq̄ arta nō pficit hominē essentialit̄ in vita christiana. Istud exp̄sse determinat Cassian⁹ in collatōibz patrū collatōe prima, et allegat sanct⁹ doctor i libro sepe memorato. Ieiunia inq̄t vigilie, nuditas/p̄uatio omnīū facultatū nō pfectio sed pfectōis sunt instrumēta, q̄ nō in ipis cōstitit discipline finis s̄ p illa peruenit ad finem. Ob hoc enī ait s̄ctus doctor vbi sup̄ hoc in religionibz instituta sunt, nō q̄ i ipis p̄cipaliter cōsistat pfectio, sed q̄ his quasi quibusdam instrumētis ad pfectionē venit. Hoc idē ponit sc̄da sc̄de, q. clxxxv, ar. iij, in solutiōe prime rōis. Unde et q̄rens in libro de pfectōe vite spūalē q̄ modo fuit abraam pfectus q̄ diuitias habuit et diues mortuus est. Nec inq̄t q̄stio solui nō potest, si pfectio vite christiane cōsisteret in ipa dimissioe diuitiarū. Seque ret̄ etenim abraam diuitē, nō esse pfectū aut fuisse. Uerū si p̄ba dñi diligētē p̄sidentur, nō in ipa abdicatōe diuitiarū pfectionem posuit, sed hoc esse quandā viā et dispositōem ad pfectōem sicut et ipē modū loq̄ndi clare ostēdit. Si vis inquit pfect⁹ esse vade et vēde oīa q̄ habes et da paup̄ibus, et veni et seq̄re me. Ultimo ponit, et se quere me, q̄ i seq̄la christi cōsistit pfectio, ad quā instrumētaliter disponit abdicatō diuitiarū. Unde et illā abdicatōem ordiat ad dilectōem p̄mi. Da inquit paup̄ibus Duocirca et b̄tus Hieronym⁹ sup̄ illo Ecce nos reliquimus oīa et secuti sum⁹ te. Parum enī inquit erat oīa relinquere, qd̄ et so crates fecit et multi philosophoz. Ideo et iungit qd̄ pfectū est, et secuti sum⁹ te. Nō quidē passibz corpis sed amoris. Sic et Origenes sup̄ illo. Si vis pfectus esse etc. Non sic inquit intelligit̄ istud vt in ipō tēpore quo tradiderit q̄s bona sua paup̄ibus pfectus fiat, s̄ quia ex illa die incipit speculatio dei, deposito sez onere diuitiarum, q̄ sic liberi⁹ deo vacās pōt eum adducere ad omnes virtutes. Videtis q̄ i actibz virtutū ponit essentialē et finalē pfectōem. Sic igitur pōt quis possidēs amplissimas di-

uitias perfecta charitate deo inherere. et ipis
 affluentibus cor non apponere. quemadmodum
 constat fuisse de abraam. cuius perfectio non po-
 nit in abdicatōe diuitiarum. sed in hoc quod co-
 ra deo ambulauerit. Ambula coram me (ait
 ad eum dominus) et esto perfectus. Ambulauit au-
 tem perfecte deum diligendo et amando. Nec
 ex hoc arguere poterit quis inutile esse consilium
 paupertatis. sicut ait sanctus doctor ubi super.
 Non enim ut ipse ait. propter hoc dedit consilium
 istud quasi diuites perfecti esse non possint.
 sed quod facilius non proficiat homo cum possessione
 diuitiarum. Hoc idem sentit dominus Guilhelmus
 antiochenus respondendo ad quoddam argu-
 mentum cum arguit. Relinque omnia est opus
 perfecte charitatis. Hoc inquit sic intelligendum
 est quod est signum perfecte charitatis. et non essen-
 tialiter perfectio. Preterea si pauper esset
 essentialiter perfectio sequeretur quod nulli diuites
 possent profici in vita christiana. ex quo non ha-
 beretur paupertas/que secundum aduersarium prinet
 ad essentialiter perfectionem. Falsitas sequen-
 tis ex illo arguitur. Ecclesiasticus. xxxi. ubi beatus diues
 ille dicitur qui inuictus est sine macula. nec spe-
 rauit in thesauris pecunie. Super quo glo-
 sa magna. Si quidem uir est diuitem esse
 et perfecta charitate deo figi et adherere. quod ex
 affectu diuitiarum macula non contrahit. quod post
 aurum concupiscendo non vadit. nec de diui-
 tijs superbendo super alios se extollit. Sequi-
 tur. Quis enim est hic et laudabimur eum?
 fecit enim mirabilia in uita sua. Vere enim mi-
 rabilia facit qui in diuitijs affluentibus cor non
 apponit. Postquam omnia relinquit. quod probatur
 est in illo et perfectus inuenitur est. Item si pau-
 pertas uoluntaria essentialiter faceret ad perfe-
 ctionem uite christiane. sequeretur quod possessio
 operum et diuitiarum essentialiter impiceret ho-
 minem. et ita plati/papa dominus omnium. uiri ec-
 clesiastici possideret diuitias. isti deficerent
 a perfecte christiana. imo ipsi religiosi qui de
 artificiosa paupertate gloriati transientes ad plati-
 luras in quibus recipiunt amplas diuitias
 illi inquam caderent a perfectioe essentiali uite
 christiane. et ita nunquam deberent ad platuras
 illas transire. Porro quod in ipsa dimissione pe-
 cuniarum seu diuitiarum non consistat essentialis p-
 fectio declarat sanctus doctor in libello sepe
 dicto/arguens per exemplum quod ipse saluator tra-
 dens Barth. v. ca. documenta perfectionis
 dicebat. Si quis percussit te in maxillam p-
 beci et altera. Et qui uult tecum in iudicio con-
 tendere et tunica tollere/dimitte ei et palium

Et quicumque te angariauerit mille passus/ua-
 de cum eo et alia duo milia. Manifestum est quod
 uiri perfecti non semper ista actu implet. Alio-
 quoniam ipse dominus a perfectioe defecisset. quod percus-
 sus a seruo potestatis non protulit aliam maxillam
 sed dixit. Si male locutus sum testimonium
 perhibe de malo. Si autem bene cur me cedis?
 Sicut paulus qui alapa a sacerdote receperat.
 non obtulit aliam maxillam. sed constanter
 dixit. Percutiat te dominus paries dealba-
 te. Sic ergo non est de necessitate essentialis p-
 fectiois hec ope implere. sed sufficit ut in
 preparatioe animi habeatur. ut ait Augustinus lib. de
 sermone domini in monte. quod et diuites habere
 possunt. Unde et uiri perfectissimi Athana-
 sius Siluester Hylari/ et alij sancti plu-
 res uiri perfecti opes et diuitias possederunt.
 Denique in statu innocentie fuissent homines
 perfecti/et tamen fuissent maxime et uere domini
 temporalium. quibus dicebat a domino. Dominamini pi-
 scibus maris et uolatilibus celi etc. Sequitur uel
 tra quod ieiunium/abstinencia/inedie/vigilie non
 pertinent essentialiter ad perfectionem uite chri-
 stiane. Hoc ex intentione tenet Cassianus
 ubi supra. et allegat in priori corollario. Nam
 et de domino legitur quod uenit manducans et bi-
 bens. Quamobrem Augustinus. r. professionum. Non
 ego inquit timeo immundiciam obsonij sed im-
 mundiciam cupiditatis. Nec est enim qui impe-
 ctum facit non ipsum obsonium. Et in libro de do-
 ctrina christiana. Uisus inquit talium non est in
 culpa sed libido. Fieri enim potest ut sine ui-
 cio aliquo voracitatis/prociosissimo cibo sapi-
 ens utatur. insipientes ardentissima gule flamma
 in uilissimum inardescat. Sicut dicitur in libro
 de questionibus euangelij. et recitat in decretis
 Porro tenent inquit sapientes filios intelligere. non
 in abstinendo uel manducando esse iustitiam
 sed in equimitate tolerandi inopiam. Nam
 paulus qui sciebat abstinere et cum mandu-
 cantibus manducabat. non impudenter ex hoc
 alio nunquam egisset. Qua in re Richardus de
 sancto victore in libro de exterminatione ma-
 li et promotione boni. Hinc est ait quod multos
 uidemus mira abstinencia corpus afflicis-
 se/morbos quos incurrisse et incurabiles.
 eosdem ipsos post edomitam concupiscentiam. post
 acceptam diuinitus gratiam rigoris persisti fre-
 na laxasse. et corpori suo in cibo. potu. somno
 uestitu multo amplius quam custodia sanitatis
 postulasset indulgere. Constat autem quod loqui-
 tur de perfectis. utpote de illis qui concupiscentiam
 edomuerunt et diuinam gratiam receperunt

De consiliis euāgelicis

Uñ et bt̃s Zachari⁹ sūm⁹ ille anachori-
raz hoīm pfectissim⁹ vnus d̃ solitudie ve-
niēs ad cōgregatōz fratz / et vinū bibens
cū eis nō ex h̃ ipficiēbat. N, si abstinētia
a vino esset cēntial⁹ pfectio nūq̃ illā relaxa-
set. ¶ Letez si ieiuniū abstinētia z cetera ef-
fēt de cēntiali pfectōe / seq̃ret q̃ vtētes cibis
dlicat⁹ carnibz z volatibz n̄ possēt pfici in vi-
ta xp̃iana. imo seq̃ret q̃ infirmi d̃biles q̃ for-
tiora vita sua ieiunare nō p̄nt. senes ipi in
religiōibz et alibi. Isti inq̃m deficerēt qui
iedias / vigiliās / abstinētiās ferre nō pos-
sūt a pfectōe christiana. Qd̃ quis diceret⁹
¶ Corollariū istud tenet sc̃tus doctor sc̃da
sc̃de. q. clxxxvi. ar. ij. in cor. questiois. ¶ Ex
p̄dictis infero q̃ paupras / vigiliē / abstinē-
tia / ieiuniū. iedie / nuditas. puatio omniū
facultatū nō sunt virtutes. Apparet ex p̄-
dictis q̃m om̃es virtutes sunt de cēntiali
pfectione vite xp̃iane. Nec aut̃ oīa sunt ex-
tra essentialē pfectōez vite xp̃iane vt de-
ductū est. Itē si ista essent virtutes seque-
ret q̃ debiles. infirmi. senes. diuites n̄ pos-
sent habere om̃es virtutes. cū ipi senes et
valitudinarij ieiunare non possint z absti-
nētia facere. z diuites nō habent paupra-
tem. sic nullā virtutem habere possent. Luz
enī virtutes sunt cōnexē. z diuites nō ha-
beant paupratē. q̃ fm aduersariū ē virtus.
z infirmi nō habent abstinētia. sequit̃ illa-
rum. ¶ Ex q̃ statim apparet q̃ ista oīa p̄di-
cta / ieiuniū / vigiliē / paupras / z h̃mōi. ma-
gis sunt q̃dam volūtariē penalitates q̃ vir-
tutes dicēde. Patet ex dictis. Qm̃ si paup-
ras vel ieiuniū essent virtus vel q̃dus virtu-
tis / tūc essent p se laudabiles. quoniā virtutes
sunt p se bone et de genere p se laudabi-
les. Tertū est autē q̃ paupras nō ē lauda-
bilis nisi ex hoc adiuncto q̃ est volūtaria.
Sic est de ieiunijs z vigilijs. Uñ quem
admodū mors ipa volūtariē p̄pessa p xp̃o
licet sit meritoria. nō tñ est virtus anie aut
potentie pfectio / sicut act⁹ vel habit⁹ exi-
stens in aia. sed magis est q̃dā volūtaria
z meritoria penalitas. sic de p̄dictis imagi-
nandū est. ¶ Ulteri⁹ infero q̃ habēs familiā
vxorem z liberos p̄t cēntialiter pfici in vi-
ta spiritali z christiana. Patet de abraam
vt argutū est. de Job et alijs q̃ plimis vi-
ris pfectis / tam veteris q̃ noui testamen-
ti / q̃ vxores habuerūt. Sc̃do qz tales p̄nt
habere om̃es virtutes. Si enim daret in-
stantia. maxime esset de ipa incōtinentia.

Hanc autē habere p̄nt ipi cōiugati. vt ex-
p̄sse determinat Aug⁹ in lib. de bono iu-
gali. Continētia etenī sicut ip̄e ait nō ē vir-
tus corpis sed animi. Nam virtutes aliq̃n-
do latēt in habitu. aliq̃n manifestant̃ in ope.
om̃ē autē actū vel habitū animi quē ha-
bent nō cōiugati p̄nt et ipi iuges habere
Sicut enī exemplū est beati Aug⁹. vbi su-
pra. Non impar est meritū cēntiale fortitu-
dinis vl̃ patientie in Jobāne q̃ passus n̄
est. et in Petro q̃ passus est. Habuit enī Jo-
hānes virtutes fortitudinis z patientie eque
pfectas / sicut et pet⁹. Sic z p̄sill⁹ nō est i-
par meritū essentialē castitatis vl̃ cōtinen-
tie in Jobe q̃ nuptias exp̄t⁹ nō ē. z abra-
am q̃ filios genuit. Abraam enī castitatez
celibatus iohānis habuit in voto et habi-
tu / z castitatez nuptiarū in vsu. q̃ libēt̃ ab-
stinuisset ab om̃i actu iugali si dñs p̄ce-
pisset. sicut Jobāne legit̃ a nuptijs reuo-
casse. q̃ quidē Jobānes p̄tinentiā ostēdit
in actu exteriori. ¶ Ex quo sequit̃ q̃ virgi-
tas fm illud q̃d addit̃ vl̃tra p̄tinentiam. z
si sit q̃dam decor virtutis. non tñ est vir-
tutis gradus virtutis. als iugati non pos-
sent oēs virtutes habere. imo quia virtutes
necessario p̄nere sunt nullā oīno virtutem
haberēt quibz deesset virginitas. Secundo
nulla virtus tollit nisi p peccatū. virgini-
tas autē absq̃ peccato p̄di potest / vt in actu
cōiugali. Tertio om̃es virtutes z act⁹ earū
p loco et tpe sunt in p̄cepto. virginitas autē
nulli suanda p̄cipitur. Quarto oīs virtus
p̄dita vel amissa p penitentiā p̄t reparari. so-
la virginitas p̄dita vel amissa nunq̃ repa-
rat̃. ¶ Ex p̄missis igit̃ apparet quō p̄silia
euangelica faciūt ad pfectōez vite spiritali.
faciunt enī vt dictū est sicut instrumēta p̄-
mouentia vel expediētia vel manuducen-
tia ad illā / aut sicut remouentia phibens.
Quia enī cōcupiscētia oculoz plurimum
impedit z retardat a pfectōe habēda Ido
ad tollendū istud dedit dñs consiliū pau-
p̄ratis / per quā tollunt̃ et abdicant̃ ea que
extra nos sunt. videlicet t̄palia. Quia p̄in-
de cōcupiscētia carnis viāz p̄pedit ad p̄fe-
ctōem habēdā Ea p̄pter adhibuit domi-
nus consiliū castitatis que tollerēt illud q̃d
est iuxta nos. vidēz vt est cōcupiscētia carnis
Quia deniq̃ supbia vite maximo impedi-
mēto est ad ipam pfectōez. datū est idcir-
co cōsiliū obediētie / qua nosmetip̄os abne-
gemus / ponentes p̄p̄riā volūtatē in arbi-

trio alter? ¶ Concordat cū istis doctor so-
 lenis in q̄stionib; de q̄libet dicēs. q̄ consi-
 lia euangelica pl̄ faciūt ad vitam spirita-
 le negatiue/remouēdo phibentia q̄s positi-
 ue. ¶ Hoc idem ponit doctor sc̄tus in plu-
 rib; locis/dicens q̄ cōsilia ordinant ad vi-
 tam spiritalē. sicut ad vitā corpis tuendā
 ordinat medicina p̄suatiua q̄ nō intrat es-
 sentialem cōstitutōem viuētis. et sine ea p̄t
 haberi p̄fecta et integra sanitas. Cetera au-
 tem p̄cepta alia a charitate faciūt ad vitā
 spiritalē. sicut cibus vel alimentū ad vitā
 corpis. sine autē cibo vel alimento non est
 vita. imo et alimentū p̄ actionē caloris na-
 turalis cōuertit̄ in alitū vel cibātū. Sic ḡ
 apparet q̄ q̄ntūcumq; remoueant impedi-
 menta p̄fectōis p̄ instrumēta p̄siliōrū. vel
 q̄ntūcumq; p̄fecta instrumēta habeant ad
 p̄fectōnem habendā. nunq̄s t̄m dicendū est
 homo p̄fectus nisi habeat illa que veniūt
 et concurrūt ad essentialē cōstitutōem et p̄-
 fectōez vite spiritalis/que sunt obseruātia
 p̄ceptorū diuinorū et exercitiū virtutū de q̄
 bus omnib; dan̄t p̄cepta et de p̄fectione ea-
 rū. Itaq; et si p̄silia euāgelica plurimū ex-
 pediāt et valeant ad p̄fectōem vite spiri-
 talis acquirēdā/nō t̄m necessario req̄runt̄
 ad eam. q̄m̄ in omni statu. seru. ordine. ḡ
 du p̄fecti viri inuenti sunt. ¶ Ex q̄b; colli-
 gi p̄t breuis et necessaria differētia p̄cepto-
 rum et consiliōrū quo ad materiā vel obie-
 ctū sup̄ quo ferunt̄. q̄m̄ cōsilia pp̄rie et ma-
 xime respiciūt materiā instrumentale dis-
 ponentē ad faciū et breuē acq̄rendā eēn-
 tiale vite christiane p̄fectōem. Et iō sunt
 p̄fectio fm̄ quid et accidētaliter. P̄cepta
 vero diuina magis de directo et immediate re-
 spiciunt illa q̄ essentialiter p̄tinent ad vitā
 christianā et spiritalē. sicut sunt p̄tutes et
 actus eaz. ¶ Ex istis infero q̄ obligatio p̄-
 ceptorū maior est et efficacior q̄ obligatio
 vtorū. Probat̄ istud primo cōparando
 vtorū et p̄ceptū ad materiā circa quam ca-
 dūt. Secūdo cōparādo ad modū et vim
 obligandi. Et tercio cōparando ad illa a
 quibus trahūt ratōez sue obligatōis. ¶ Ex
 prima radice arguit̄/ quoniā p̄cepta diuina
 sunt et dan̄t de illis q̄ per se bona sunt. vt
 pote de actib; virtutū. de dilectōe dei et p̄-
 ximi/ quib; hō simpliciter bonus dicit̄ in
 vita spiritali et christiana. et in quib; stat et
 eēntialiter cōsistit vita spiritalis et p̄fectio
 ip̄ius. Nota autē nō sunt de opib; p̄cepto-

rum/ sed magis de instrumētis ad vitam
 christianā. vt de paup̄tate/abstinentia/vi-
 gilij et h̄mōi/ que nō sunt p̄ se bona virtu-
 tum. sed magis dispositio ad p̄tutes. ¶ Ex
 secūda radice arguit̄ idē. Q̄m̄ natural' ob-
 ligatio vel vinculū imutabile et indissolu-
 bile maius est q̄ voluntariū et dispensabi-
 le. Ad p̄cepta autē obligat hō naturaliter
 et indispētabiliter. ¶ Ex tercio medio pro-
 bat̄ corollariū. quoniā p̄cepta trahūt et
 fortiunt̄ vim a deo dictate et naturaliter in-
 ferente in tabulis cordis. Nota autē suaz
 immediatā obligatōem accipiūt a volun-
 tate homis vouētis/ qui quantū vult se li-
 gat et obligat. et pro libitu vtorū suū quali-
 ficat. Itē p̄cepta sunt de necessarijs ad sa-
 lutem/nō sic autē vota. Magis autē obli-
 gamur ad illa q̄ sunt de necessitate salutis q̄
 ad ea q̄ sic nō necessario requirunt̄. Proin-
 de vota nō habēt vim obligadi nisi ab ip̄-
 sis p̄ceptis. Unde tenet̄ q̄s vota sua imple-
 re virtute p̄cepti illi' iuris naturalis/ quo
 iubet̄ p̄missa reddere. igitur. ¶ Ulteri' in-
 fero q̄ cōsilia et obfuantia cōsiliōrū ordi-
 nātur finaliter ad p̄cepta et mādata. hoc ē
 ad p̄fectā obseruantiā p̄ceptorū et manda-
 torū. Sequit̄ ex dictis/ quoniā p̄fectio fm̄
 quid et accidentaliter ordinat̄ ad p̄fectōez
 simpliciter. consilia autē et vota p̄tinet ad
 p̄fectōnem fm̄ quid. et p̄cepta ad p̄fectōez
 simpliciter vt dictū est. Etiaz quia instru-
 mentū est p̄pter p̄ncipale agens. vota au-
 tem et consilia sunt de materia instrumēta-
 li. Ex quo potest sumi ratio ad p̄cedens
 corollariū. quoniā ad vota et consilia obli-
 gat homo finaliter p̄pter ip̄a p̄cepta. igit̄
 p̄cepta magis obligat per regulā Aristoteli
 p̄mo posteriorū. Propter qd̄ vnūquodq;
 tale et illd̄ magis. ¶ Ex quo apparet q̄ dū
 consilia dicunt̄ esse de meliori bono/nō fit
 cōparatio eorū ad p̄cepta sed ad sua con-
 traria Verbi gratia cū paupertas dicitur
 meli' bonū/nō comparatur paupertas ad op̄
 p̄cepti/ sed ad diuitias. sic q̄ paupertas
 melior est ad p̄fectionē acq̄rendā vite spiri-
 talis q̄ possessio opum et diuitiarū. Vel p̄
 tanto dicunt̄ cōsilia de meliori bono. quia
 ordinant̄ ad meliōrē et p̄fectiōrē obfua-
 tiam p̄ceptorū q̄ sit cōmunis obseruan-
 tia eorū qui nō accipiūt instrumēta consi-
 liōrū et vtorū. ¶ Sequit̄ vltra. Et si plus
 mereat̄ quis p̄ opus aliquod factū ex vo-
 to q̄ p̄ illud idem sine voto/votū tamē nō
 pp̄

De consiliis euangelicis

mutat genus aut substantiā opis. Prima pars arguit qm̄ p̄ votū hō dat plus deo. scz opus ipm̄ et potentiā. dū facit se nō posse qn̄ faciat/quod prius poterat nō facere. Siue iuxta cōmunē metaphozā. vouens dat fructū et arborē. ali⁹ autē q̄ nō vouit solū dat actū vel fructū sine potentia vel arborē. **Da⁹** autē est dare actū et potentiaz/fructū et arborē. q̄s solū fructū vel solā arborē vel actū. Item qz p̄ votū magis firmat hō in bono. **Secūda** pars arguit/q̄ nā votū nō addit nisi rōem volūtariē obligatōis. istud autē nō mutat gen⁹ vel substantiā operis. **Ex** quo vltari⁹ hoc patet qz multa opa sine voto p̄fectiora sunt et meliora q̄s aliq̄ alia ex voto. Probat qm̄ diligere deū ex toto corde meli⁹ est q̄s aliq̄ tepida castitas. et op⁹ martyrii sine voto longe meli⁹ est q̄s paup̄tas vl̄ ieiuniū ex voto. **Ex** p̄dictis infero qz papa in omni voto religiōis dispēsare p̄t. Hoc patz. qm̄ in oī emissionē voti subintelligi debz voluntas p̄ncipis vl̄ sūmi p̄ntificis. Itē si nō p̄t dispēsare papa in oī voto. vl̄ h̄ esset qz votū. et sic de iure diuino et naturali reddēdus est. vel qz solēnzatū. Non p̄mū. als i nullo voto papa posset dispēsare. qd̄ est absurdum. Et patz p̄seq̄ntia. qm̄ redditio vni⁹ voti nō pl⁹ est de iure diuino q̄s redditio alteri⁹. **Hec** scdm̄ dici p̄t. quia solēnzatio voti est de institutōe eccleie et ita d̄ iure hūano supra qd̄ est papa. et ita patet qz papa p̄t facere d̄ monacho nō monachū. qm̄ sicut arguit de palude. esse monachū nō est nisi esse obligatū ad obseruantia triū p̄ncipalium votoz. **Unde** autē obligatōnem vel vinculu⁹ soluere potest papa. sicut et legifecisse de rege vno arragonū/quē exire coegit de claustro ad plem p̄reandā et vxorē ducendā. **Ex** p̄missis oibz seq̄tur qz multi sunt p̄fecti et fuerūt in vita spūali q̄ non sunt in statu p̄fectōis. Patet de multis cōiugatis q̄ sunt et fuerūt p̄fecti in vita xp̄iana. nec tū habent statū p̄fectōis. qm̄ status iugal nō dicit̄ status p̄fectōis. Cōsimiliter multi (vt ph̄dolo et clare nimū videre est) sunt in statu p̄fectōis p̄latōis vel religiōis omniū imp̄fectissimi dissoluti in vita et moribz. vt inde dixerit Greg⁹ in pastoralī. Plerūqz ordinē p̄sonaz p̄mutauit q̄litas morū. **Unde** p̄ declaratiōe ampliori describit̄ status p̄fectōis /qz est modus viuendi/in quo q̄s obligat̄ ad p̄fectōez ac-

q̄rendā vel exercendā /siue obliget̄ p̄ votū aut p̄lationē vel dignitatē. Dixi acquirendā p̄pter statū religiosoz. **Ex**ercendā propter statū p̄latōz. ep̄iscopoz et curatorum. **In**fero vltra qz stat⁹ p̄fectōis exercende generaliter p̄fectior est statu illo q̄ ordinat̄ ad p̄fectōem acq̄rendā. hoc de se notū ē. qm̄ exercere opera p̄fectōis digni⁹ est et p̄fecti⁹ q̄s ad illa niti/tēdere et festinare. **Si** militer et status ille p̄fectior ē qui obligat assumētē illū ad opera p̄fectiora exercēda vel acq̄renda. q̄s ille q̄ ad min⁹ p̄fecta obligat aut exercēda aut conq̄renda. **U**ltari⁹ sequit̄ qz stat⁹ p̄fectissimus in ecclesia militante ē status ep̄iscopoz. Patet qz obligat ad opera hierarchica p̄fectissima exercēda. q̄ sunt purgare/illuminare et p̄ficere. Purgare arguēdo/corripēdo /increpādo. Argue/increpa/obsecra /monet apl̄us thimotheū quem ep̄iscopū ordinauerat. **I**lluminare aut̄ instruēdo. docēdo. monēdo. **O**portz (scribit apl̄s) ep̄iscopū amplectēte esse eū q̄ fm̄ sanā doctrinā est fidelē p̄monē vt sit potēs exhortari in doct̄na sana. et p̄dicentes arguere. **Quā** obrē et in ordiatōne ep̄i pet̄it ab eo. **Scis** nouū et vct⁹ testamētū. et m̄det scio. **P**erficere deniqz hostias /p̄ces /orōnes /sacramēta q̄ sunt vasa sanctificatiōis et gr̄e offerēdo. **N**is enī p̄tifer (vt instruit hebreos apl̄s) ex hoibz assumptus p̄ hoibz p̄stituit̄ in his q̄ sunt ad deū vt offerat donat̄ sacrificia p̄ p̄ctis. **I**tē qz p̄latus debz aiām suā ponere p̄ subditis qd̄ est opus p̄fectōis /maxime debz regentibz subsidia ministrare p̄aliū bonoz. **S**i enī (inqt̄ Grego.) nō dat substantiā suā qm̄ datur⁹ est aiām suā. **I**tē fm̄ apl̄m et diuinū dionysiū ep̄i sunt coopatores dei. **P**̄ntificiū ordo ait dionysi⁹ p̄m⁹ et sublimissim⁹. **E**t hugo in p̄mēto. **E**p̄i sūt sublimes et superiores ac ip̄i diuinitati magis appropinq̄ntes. **S**equit̄ vltari⁹ qz stat⁹ p̄latōis nō ideo dicit̄ p̄fectissim⁹. qz p̄ueniēti⁹ et aptior est ad p̄fectōem acq̄rendā. sed qz hominē iam p̄fectū requirit. **P**atet quia stat⁹ est p̄fectōis in alios exercende nō acq̄rende. quare hominē p̄fectissimū exigit et requirit. **Q**uocirca accipiamus differētia inter statū p̄fectōis acq̄rendē et statū p̄fectōis exercende /quē quidem differētia a fine sumēda est. **S**tatus nēpe p̄fectōis exercende intendit bonū suū i alios effūdere et multiplicare. stat⁹

vero pfectōis acq̄rende bonū illud qd̄ ias
 alius diffundit/intēdit/nititur/7 festinat
 in se acquirere. Prim⁹ ex abundantia i ali
 os redundat. secundus in se stat. Secūm cū
 Aristo. v. eth. Virtus tunc pfecta est quā
 do habens eā pōt ad alterū vti 7 modo ad
 seipm. Multi enī in pprijs virtute vti pos
 sunt q̄ ad alterū nēq̄unt. Ultra sequit̄. 7 si
 status platiōis sit status pfectōis exercen
 de/nō sic tū exercēde qn̄ etiā 7 sit acq̄rēde.
 Patet quia platiō nō sunt in sūmo pfectōis
 sed indies pficiunt in gratijs 7 virtutibus.
 Nō q̄ iā acceperim (dicit apls) aut pfect⁹
 sum. hoc ē sic qn̄ ampli⁹ pfici possim. Se
 quor aut si quo modo pphēdam. ¶ Quare
 autē pl⁹ dicat pfectōis exercēde q̄s acq̄
 rende ideo est/qz principalit̄ dat̄ 7 institui
 tur ex officio 7 ordine vt bonū qd̄ in eo est
 extēdat/deriuet in alios 7 effundat. 7 q̄ si se
 neglecto alijs nō sibi vivat. q̄ nec sic perfe
 ctus ē quin vltim⁹ pfici queat. sed qz mari
 ma ex parte iā pfectōis est. sicut pfectus
 doctor et cleric⁹ dicit qz excellēt pfecti in
 doctria q̄s q̄s om̄i die pficiat in ea. ¶ Ex istis
 infero qz status curatorū in ordine prim⁹
 est statū ep̄oz. Patet qz eadem opa hierar
 chica eis incumbunt q̄ et ep̄iscopis. et si non
 in tā excellētī ḡdu. Debent enim subditos
 purgare arguēdo/serpādo. illuminare do
 cendo et p̄dicādo. pficere sacramēta mini
 strādo. Tenent̄ 7 in casu sicut ep̄i animas
 p̄ouibus ponere. Un̄ et in missiōe septua
 gintaduoz discipuloz/ quibz curati succe
 dūt fm̄ theologos 7 iuristas. quasi eadem
 opa mādanit eis x̄ps que et apls. Lu. x.
 ¶ Sequit̄ statim ex hoc qz stat⁹ curatorūz
 pfectior ē statu religiosoz. Patet qz primi
 or est summo statū ep̄oz. gr̄c. Qd̄ autē est
 ppinqu⁹ summo ē pfectius. Secūdo qz
 status curatorū est status pfectionis exer
 cēde. Religionis v̄o status magis est acq̄
 rende. fm̄ p̄dicta autē status pfectōis exer
 cēde pfectior ē statu pfectōis acquirēde
 ¶ Status religiosozū sit pfectōis acq̄rē
 de/hoc exp̄sse ponit scrius doctor sc̄da se
 cūde. q. clxxvi. arti. i. in solutiōe. iij. et. iij.
 ratiōnū. 7 ar. ij. in corp̄e questiōis. Et libel
 lo suo de pfectōne vite spiritalis. Status
 inquit religionis ad pfectōnem p̄tinere di
 cit̄ p̄ quāto est via tendendi ad pfectōes
 p̄ quedā exercitia regulari obfuantie. Un̄
 et sc̄da secūde in pluribz locis q̄stōis eius
 dem. Religiosus inquit nō p̄fitet̄ se esse p̄

fectū/sed magis adhibere curā/operam et
 studiū ad acq̄rendā pfectionē/per regula
 res obseruātiās sue religiōis quā assumit
 sicut instrumenta ad pfectōes. Et ita sicut
 ip̄e dicit̄ dicit̄ status pfectōis solū ex intē
 tione finis pfectōis acquirēde. Qui autē
 operat̄ ad finem. nōdum assecut⁹ est finē.
 Alioquin religiosus p̄fessus vni⁹ diei qui
 verissime 7 pprie est religiosus. est iā per
 fectus. 7 pueri quattuordecim annozū p̄
 fessi dicerent̄ iam p̄fecti/quod q̄s diceret̄
 Unde 7 in religiōibz licite 7 bñ recipiunt̄
 pueri adolecētes/hoīes indocti 7 impfe
 ctissimi. vt. s. pficiant̄ in religionē. tales au
 tem nunq̄s deberēt admitti ad curā regen
 dā. Sic igit̄ status curatoz req̄rit homi
 nem p̄fectiorē q̄s status religiōis. Ea pro
 pter dicebat Aug. et habet̄. xxi. q. i. c. Pro
 batiores nō nisi 7 meliores in clericos. B̄ ē
 curatos recipim⁹. Nō dicit̄ in monachos
 vel religiosos. ad quē statū. qz est stat⁹ p̄fe
 ctōis acq̄rende/om̄es recipi possunt. Pre
 terea fm̄ diuinū Dionisiū stat⁹ platorū p̄
 fertur statū religiosozū. qz est adductiū 7
 alius in se stat⁹. Ip̄oz autē curatoz est eti
 am alios ad deū adducere/et hortādo/in
 struēdo 7 monēdo/quo sic ad deū redeant
 Unde. vi. cap. celestis hierarchie ait ip̄e di
 onysi⁹. Cōsummāduz monach⁹ retro sa
 cerdotē stat nō supra caput habēs tradita
 eloquia. Sequit̄ in textu. Qz autē neqz su
 pra caput tradita eloquia habere dicit̄ et
 astare sacerdoti/declarat monachicū ordi
 nē non esse alijs p̄latū. sed in ip̄a stantem
 singulari et sacra statōne. Unde 7 ab inīto
 institutiōnis religiosoz/ vt ex legēdis patz
 clarer et apparet/religiosi erāt subditi pa
 rochialibz curatis /a quibz 7 recipiebāt ec
 clesiastica sacramēta. Postmodū vero vt
 vagandī tollerēt occasio abbates eoz insti
 tuti sunt curati eozū. ¶ Itē arguit̄ ad corol
 lariū /quoniā curati ordiati sunt ad bonū
 cōmune. religiosi vero vacāt bono priuato.
 ¶ Infero vltra qz status curatoz sicut 7 ep̄i
 scopozū est de p̄maria et ordiaria christi i
 stitutiōe. Patet quia ip̄i discipuli q̄bz succe
 dunt curati fm̄ glosas 7 canōes fuerūt or
 dinarij hierarchie 7 imēdiatē a x̄po missi.
 7 potestātē hierarchizandī acceperūt /non
 a petro sed a christo. ¶ Sequitur vltra qz
 curati parochiales non se habent ad ep̄os

De perfectōe

sicut baluini vel ppositi ad regē vel princi-
pem. Patet qm̄ ipi curati habēt ordinariā
iurisdicōem siue potestātē exercēdi ea que
iuris sunt in subditos / sicut et discipuli q̄
bus succedūt. Ppositi autē et baluini n̄ ha-
bent nisi sub delegatā iurisdicōem nō ordi-
nariā. Scdo si curati nō haberēt ordina-
riā iurisdicōem pl̄ q̄ ppositi vel baluini re-
gum et principū. tūc episcopi possent p li-
bitu et mere gratis eos deponere absq̄ cul-
pa. sicut pncipes de suis ppositis et baluini
facere possunt. Cōsequens autē falsum est
quia fm̄ canones eccliam quā q̄s iuste ad-
eptus ē. non nisi p graui culpa coram ep̄o
canonica seueritate amittere debz. Itē qz
curati de iure diuino et cōmuni pnt opera
hierarchica exercere / arguere / docere / pdi-
care / pficere / sacramēta ministrare. seq̄tur qz
status curatorū nō est factici⁹ / vel aduenti-
us / vel uolūtari⁹. Patz ex q̄ fm̄ pdicta ē d̄
primaria xp̄i institucōe / et ordinari⁹ status
¶ Alteri⁹ sequit⁹ qz sicut papa nō possz sta-
tum ep̄oz ab ecclia tollere / sic nec statū cu-
ratorū. Patet qz in suis antecessoribz imedi-
ate a xp̄o missi sunt. sicut et ep̄i in ap̄ozum
missiōe. ¶ Ultimo infero sicut sūm⁹ ponti-
fex nō possz statū curatorū abolere vl̄ tolle-
re. sic nec a parochianis oim̄ curatorū oēm
debitā subiectōez tollere vl̄ suspendere. ita
vt i nullo eis subijcerent. Probat⁹ quoniā
fm̄ dicta curati a christo in suis successoribz
bus acceperūt autoritatē et ptātē actiua.
imo mādātū et pceptū hierarchizandi sub-
ditos suos. ergo xp̄s eodem actu vl̄ man-
dato instituit / ordinauit et pcepit qz ipi sub-
diti a curatis hierarchizarent et ad eos ve-
nirēt. Frustra etenim daret actiua ptās hic-
rarchizandi nisi et passiuā. Un̄ sicut argu-
unt doctores theologi. Christ⁹ dādo apo-
stol ptātem absoluēdi. Quoz remiseritis
pctā et c. illo eodem actu et mādato obliga-
bat hoies ad cōfessioez peccatorū. quoni-
am sine p̄fessioe nunq̄ absoluerēt. et frustra
dedisset autoritatē absoluēdi nisi i subditis
correspōdenter instituisset obligatōem p̄ce-
ptiua ad se submitte dū eis p bñficio abso-
lutōis. Ita in pposito imaginādū ē. Itēz
qz ipi curati iure naturali et diuino obligā-
tur curā et sollicitudinē gerere / ac rōem di-
strictā reddere de oibz sibi commissis. igitur
ipi parochiani eis obligant et subijciuntur /
tenet p̄sequētia. qz obligatio debz eē mutua
nec claudicare debz. Itaqz necessariū est si

rex vel princeps teneat subditos tueri / re-
gere / p̄tegere et defendere / qz corādent sub-
diti eis debeāt subiectōem tributū et vecti-
gal. et ecōtra si plebs vel popul⁹ debz p̄nci-
pi reuerentiā et tributa. rex etiā debz eis p̄te-
ctōem et defensionē. Nā et ip̄e sūm⁹ pon-
tifer p̄pter magnitudinē obligatōis uocat
se seruū seruorū. Sic etiā oportet qz om̄es
ei maxime obligent. Sic igit in curatos
et parochianos ē mutua natural et diuina
obligatio. quā generaliter papa nō potest
ab omnibz tollere.

Finit

Tractatus per mo-

dū dialogi de p̄fectione cordis a magistro
Johāne de Heron ppositus. Anno D.
ccccxxij. Theolog⁹ loq̄t ad aīaz xp̄ianā.

Diliges dñm deū tuū ex toto
corde. Cū hoc tibi p̄ceptum
sit o aīa xp̄iana. tu ad imple-
tiōem ei⁹ totū cor p̄para et vi-
gilāter intēde. ¶ Ania Desi-

dero agnoscere totalitas cordis i q̄ consistit
qm̄ tot varijs et ad varia motibz cōtinue
spargit. et nūc hac nūc illac celeriter diui-
dit. qz vix aut nunq̄ totū in se collectū fero-
tur in vnū p̄fertim spūale et inuisibile / q̄le
de⁹ est obiectū. ¶ Totū sicut dicit Ari-
stot. idem est qd̄ p̄fectū. Perfectū vō dicit
illd̄ cui nihil deest. Si aut̄ hec p̄fectio sim-
pliciter et absolute cōsideret. sol⁹ deus p̄fect⁹
et totus est. qz sol⁹ est cui simpliciter nihil
deest. in quo. s. omne illd̄ est qd̄ meli⁹ ē esse
q̄ non eē. ¶ Hec ita esse nedū fide sed
phica et metaphisica demōstratōne cōfite-
or. Clerūtamē aliter loq̄ de totalitate vel p̄-
fectōe cogūt hec verba. Diliges dñm deū
tuū ex toto corde tuo. ¶ Recte sentis et
dices o aīa. Propt̄ea totalitas aliq̄ vl̄ perfe-
ctio d̄ i creatur⁹ fm̄ qd̄ vel h̄cte. duz vix
alicui rei nihil deest eoz q̄ sibi p̄petere de-
bet iuxta hāc vl̄ illā p̄ditōez sue speciei vl̄
nature vl̄ ḡe supaddite. Sic enī dicit ho-
mo perfectus i corpore. dū nihil corpori
deest quod ad eius integritatē et composi-
tionē ptineat / sed membris omnibz plene
donatum est. ¶ Nolo per multa vage-
ris. Dic in pposito. Quid sit cor totū vel
perfectum. Non quidem perfectōne natu-
re sed moris et gratie. Sic enim littere cir-
cumstantia iubet intelligi. ¶ Triplex
solet a magistris ipa quā queris totalitas